

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

مائوتسه دون ۲۷ فیروری ۱۹۵۷
باز تایپ و ارسال از: احمد پوپل
۲۶ اکتوبر ۲۰۱۸

درباره مسأله حل صحیح تضادهای درون خلق *

(۲۷ فیروری ۱۹۵۷)

۳

۲ - مسأله سرکوب ضد انقلابیون

مسأله سرکوب ضد انقلابیون مسأله مبارزه در چارچوب تضادهای بین ما و دشمن است. در میان مردم افرادی یافت می شوند که نسبت به این مسأله نظر دیگری دارند. اشخاصی که با ما اختلاف نظر دارند، بردو نوع اند: آنهایی که نظرات راست دارند، هیچ گونه خط فاصلی بین ما و دشمن نمی کشند و دشمن را از خود ما می دانند. این اشخاص درست آن کسانی را دوست می دانند که در نظر توده های مردم دشمن هستند. آنهایی که نظرات "چپ" دارند، در تضاد های بین ما و دشمن به حدی مبالغه می کنند که به بعضی از تضادهای درون خلق به مثابه تضادهای بین ما و دشمن می نگرند و افرادی را ضد انقلابی می شمارند که درحقیقت ضدانقلابی نیستند. هردوی این نظرات نادرست اند. هیچ یک از این دو دسته نمی تواند مسأله سرکوب ضد انقلابیون را بدرستی حل کند و از نتایج کارما در این مورد ارزیابی صحیحی به دست دهد.

برای این که از نتایج کارما در مورد سرکوب ضد انقلابیون ارزیابی صحیحی به عمل آید، خالی از فایده نیست اگر تأثیرات وقایع مجارستان را در کشورمان مورد ملاحظه قرار دهیم. پس از پیدایش این وقایع بین بعضی از روشنفکران کشور ما نوساناتی مشاهده شد، ولی آشوبی بر پا نگشت. دلیل این امر چه بود؟ باید گفت که یکی از دلایل این بود که ما به طور قابل ملاحظه ای ضد انقلابیون را ریشه کن کرده ایم.

بدیهی است که استحکام دولت ما در درجه اول به دلیل سرکوب ضد انقلابیون نیست، بلکه به این جهت است که ما دارای یک حزب کمونیست و یک ارتش آزادیبخش و یک خلق زحمتکش هستیم که در جریان مبارزه انقلابی چند ده ساله آبدیده شده اند. حزب و ارتش ما در میان توده ها به طور عمیق ریشه دوانده و از کوره آزمایشات انقلاب طولانی سربلند بیرون آمده اند؛ آنها نیروی رزمنده دارند. جمهوری توده ئی ما یک شبه بر پا نشده است، بلکه از مناطق پایگاه انقلابی به تدریج رشد و تکامل یافته است. برخی از شخصیت های دموکراتیک نیز کم و بیش در جریان مبارزه آبدیده شده اند و در غم و شادی ما شریک بوده اند.

بعضی از روشنفکران در مبارزه علیه امپریالیسم و نیروهای ارتجاعی آبدیده شده اند. بسیاری از آنان پس از آزادی کشورنوسازی ایدئولوژیک یافته اند که هدفش مرزبندی دقیق بین ما و دشمن می باشد. به علاوه، استحکام دولت ما به این جهت است که تدابیر اقتصادی ما در اساس درست بوده، زندگی مردم تأمین گردیده و دایماً رو به بهبود است و سیاست ما نسبت به بورژوازی ملی و سایر طبقات نیز صحیح بوده است و قس علی هذا.

با وجود این، موفقیت ما در زمینه کار سرکوب ضد انقلابیون بدون شک یکی از مهم ترین علل استحکام دولت ما می باشد. بدین سبب دانشجویان ما، گرچه عده زیادی از آنها از خانواده های غیر زحمتکش اند، همگی - به استثنای عده قلیلی - میهن پرستند و از سوسیالیسم پشتیبانی می کنند و در جریان وقایع مجارستان از خود تزلزلی نشان نداده اند. وضع بورژوازی ملی نیز به همین منوال است، تا چه برسد به توده های اصلی - کارگران و دهقانان.

پس از آزادی، ما عده ای از ضد انقلابیون را سرکوب کردیم. برخی از آنان که مرتکب جنایات سنگینی شده بودند، محکوم به مرگ گردیدند. این امر کاملاً لازم و خواست توده های وسیعی که مدت مدیدی در معرض ظلم و ستم ضد انقلابیون و مستبدین محلی گوناگون قرار داشتند، یعنی به خاطر آزاد ساختن نیروهای مولده انجام گرفت.

اگر ما چنین عمل نمی کردیم، توده های مردم هرگز قادر به سر بلند کردن نمی شدند. اوضاع از ۱۹۵۶ به بعد به طور ریشه ئی تغییر یافته است. نیروهای عمده ضد انقلاب در سراسر کشور دیگر ریشه کن شده اند. وظیفه اصلی ما دیگر آزاد ساختن نیروهای مولده نیست بلکه حفظ کردن و رشد و تکامل دادن نیروهای مولده در چارچوب مناسبات تولیدی نوین می باشد. ولی عده ای نمی توانند درک کنند که سیاست کنونی ما به اوضاع کنونی تطبیق می کند و سیاست سابق ما با اوضاع گذشته مطابقت می کرده است؛ آنها می خواهند از سیاست کنونی برای رد تصمیمات گذشته استفاده کنند تا کامیابی های عظیمی را که سابقاً در سرکوب ضد انقلابیون به دست آمده است، انکار نمایند. این کاملاً اشتباه است و توده های مردم به هیچ وجه به آن راه نخواهند داد.

موفقیت ها جهت عمده کار ما در مورد سرکوب ضد انقلابیون را تشکیل می دهند، ولی اشتباهاتی نیز موجود بوده است. در این کار هم مبالغه شده است و هم مواردی به چشم می خورد که ضد انقلابیون از چنگال مجازات فرار کرده اند.

سیاست ما چنین است: "هرجا که ضد انقلابیون پیدا شوند، باید سرکوب گردند؛ هرجا که اشتباهی دیده شود، باید اصلاح گردد." مشی ما در کار سرکوب ضد انقلابیون مشی توده ئی ست. البته با اجرای مشی توده ئی نیز ممکن است نواقصی در کار پیدا شود، ولی نواقص کمتر و اصلاح آنها نیز آسان تر خواهد گردید. توده ها در مبارزه تجربه می اندوزند. آنها از کار درست تجربه مثبت به دست می آورند. هرگاه اشتباهی رخ دهد، از تجربه منفی درس می گیرند.

هرگاه که اشتباهاتی در کار سرکوب ضد انقلابیون آشکار شد، ما به منظور اصلاح آنها تدابیری اتخاذ کرده و می کنیم؛ و آن اشتباهاتی که اکنون هنوز آشکار نشده اند، به محض آشکار شدن اصلاح خواهند شد.

اعلام رفع اتهام باید در همان مقیاس قرارهای نادرست صادره باشد. من پیشنهاد می کنم که امسال یا سال آینده به منظور جمع بندی تجارب و گسترش آنچه درست است و مبارزه با گرایش های ناسالم، یک بازرسی وسیع از کار سرکوب ضد انقلابیون انجام گیرد^(۱). در مرکز، این وظیفه باید از طرف کمیته دایمی کنفرانس نمایندگان و کمیته دایمی شورای

1

در ۱۹۵۷ دولت مرکزی و حکومت های محلی طبق پیشنهاد رفیق مائوتسه دون، بازرسی همه جانبه ای در مورد کار سرکوب ضد انقلابیون انجام دادند. نتایج این بازرسی نشان داد که در امر پاک کردن کشور ما از وجود ضد انقلابیون موفقیت های عظیمی به دست آمده است و در این مورد اکثر پرونده های قضائی بدرستی مورد رسیدگی قرار گرفته اند، فقط در چند مورد جزئی اشتباهاتی رخ داده است که به مجرد این که اشتباهات معلوم گشتند، اصلاح شدند. تابستان ۱۹۵۷ عناصر راست بورژوازی با سوء استفاده از بازرسی در کار سرکوب ضد انقلابیون دست به فعالیت های تحریک آمیز زدند و سیاست حزب را در سرکوب ضد انقلابیون مورد حمله قرار دادند، موفقیت های به دست آمده در این امر را انکار نمودند. ولی این توطئه ها همگی در اثر مبارزه توده های مردم خنثی گشتند.

مشورتی سیاسی خلق انجام پذیرد و در محله ها، باید از طرف شوراهای خلق و کمیته های شورای مشورتی سیاسی خلق در استان ها و شهرها دنبال شود.

ما باید در جریان این بازرسی به توده کادرها و به فعالان کمک کنیم، نه این که برسر آنها آب سرد بریزیم. این درست نخواهد بود اگر برسر آنها آب سرد ریخته شود. ولی اشتباهات به مجرد این که معلوم شدند، باید حتماً تصحیح گردند. کلیه ارگان های امنیت عمومی، دادستانی ها، ارگان های قضائی، زندان ها و ادارات مسؤول نوسازی مجرمین به وسیله ای کاربندی، بدون استثناء باید چنین روشی اتخاذ کنند. ما امیدواریم که تمام اعضای کمیته دایمی کنفرانس نمایندگان خلق، اعضای شورای مشورتی سیاسی و نمایندگان خلق در صورت امکان در این بازرسی شرکت جویند. این اقدام به تکمیل سیستم قضائی ما و همچنین به اتخاذ تدابیر صحیح نسبت به ضد انقلابیون و سایر عناصر جنایتکار کمک خواهد نمود.

وضع کنونی ضد انقلابیون را چنین می توان توصیف کرد: هنوز ضد انقلابیون وجود دارند، ولی تعداد آنها زیاد نیست. قبل از هر چیز باید گفت که ضد انقلابیون هنوز وجود دارند. بعضی ها می گویند که دیگر ضد انقلابیون در میان نیستند و صلح و آرامش در همه جا برقرار است و ما می توانیم زیرلحاف پر قو بخوابیم. ولی این با واقعیت وفق نمی دهد. حقیقت این است که هنوز ضد انقلابیون وجود دارند، (البته نه در همه جا و نه در هر واحد) و ما باید به مبارزه خود علیه آنان ادامه دهیم. باید دانست که ضد انقلابیونی که فاش و برملا نشده اند و مخفی به سر می برند، نقشه های شوم خود را هنوز رها نکرده اند، بلکه یقیناً با استفاده از هر موقعیت فتنه برپا خواهند کرد. امپریالیست های امریکائی و دارودسته چانکاشک دایماً جاسوسانی برای عملیات تخریبی به اینجا می فرستند.

حتی زمانی که کلیه ضد انقلابیون موجود سرکوب گردند، باز ممکن است ضد انقلابیون جدیدی پیدا شوند. اگر ما هوشیاری خود را از دست دهیم، آن وقت به سختی غافلگیر و لاجرم دچار صدمات سنگینی خواهیم شد. در هر کجا که ضد انقلابیون به فتنه گری دست می زنند، باید آنها را با قاطعیت نابود ساخت، ولی در مقیاس سراسر کشور ضد انقلابیون واقعاً زیاد نیستند. این نیز نادرست است اگر گفته شود که در سراسر کشور هنوز تعداد زیادی ضدانقلابی وجود دارد. قبول یک چنین ارزیابی هم باعث گمراهی می گردد.